

Wymagania z historii sztuki w zakresie rozszerzonym w SLO nr 4 w Warszawie

Ocena	Umiejętności / oczekiwania
Dopuszczająca	- Zna podstawowe pojęcia formalne: kompozycja, kolor, światłocień, linia, proporcja (na poziomie definicji). - Potrafi wskazać te elementy w dziele sztuki, choć fragmentarycznie i nie zawsze trafnie. - Orientuje się w kilku podstawowych epokach/stylach (np. starożytność, średniowiecze, renesans, barok) - Analiza dzieła ogranicza się do ogólnikowych stwierdzeń, bez głębszego uzasadnienia. - Może mieć problem z umiejscowieniem dzieła w czasie, często myli style.
Dostateczna	- Zna i stosuje podstawowe pojęcia formalne (np. kompozycja centralna, symetryczna, barwy ciepłe/zimne, kontrast) - Potrafi opisać dzieło w kilku aspektach formalnych (kompozycja, kolorystyka, światłocień) - Rozróżnia główne style (gotyk, renesans, barok, klasycyzm) i wskazuje podstawowe różnice. - Potrafi porównać dwa dzieła głównie pod względem cech formalnych. - Umiejscawia dzieło w przybliżonym czasie, choć z błędami szczegółowymi.
Dobra	- Swobodnie posługuje się terminologią formalną w analizie dzieła. - Analizuje dzieło wieloaspektowo: kompozycja, kolorystyka, światłocień, proporcje, przestrzeń, faktura, linia. - Wskazuje typowe cechy stylu i wiąże je z epoką (np. gotycki wertykalizm, renesansowa harmonia proporcji, barokowy dramatyzm światłocienia). - Porównuje dzieła z różnych epok, wskazując różnice formalne i ogólne idee epoki. - Umiejscawia dzieło w czasie i stylu z dość dużą poprawnością.
Bardzo dobra	- Analizuje dzieło sztuki precyzyjnie, wskazując świadome użycie środków formalnych przez twórcę. - Wskazuje typowe cechy stylu oraz podaje przykłady innych dzieł o podobnych cechach. - Porównuje dzieła z różnych epok, wskazując różnice i wspólne elementy. - Umiejscawia dzieła na osi czasu z dużą precyzją, wiąże je z kontekstem stylu. - Uzasadnia analizę argumentami wynikającymi z obserwacji formalnych.

Ocena	Umiejętności / oczekiwania
Celująca	- Tworzy rozbudowaną, logiczną analizę formalną dzieła, wykorzystując bogaty zasób terminów. - Wskazuje subtelne różnice w kompozycji, kolorystyce czy światłocieniu pomiędzy stylami i artystami. - Umiejscawia dzieło precyzyjnie na osi czasu, podając argumenty oparte na cechach formalnych. - Samodzielnie porównuje dzieła z różnych epok, wskazując rozwój i transformację środków formalnych. - Píše pogłębioną analizę porównawczą, wskazuje ewolucję stylów, innowacje formalne i tradycje. - Często korzysta z dodatkowych źródeł (albumy, wystawy, publikacje).